1873. V. évfolyam. **196. szám.** Szerda, október 8.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szüntén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbbért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Vivit, vivit, immo etiam in senatum venit!

⊙) A fent irott, hiresekké vált szavakat hangoztatta Cicero a Catilina elleni vádbeszédében: „Ő él, ő él, sőt még a tanácsba is be mer jönni!“

Illetékesen el lehet mondani e szavakat, azokhoz szólva, akik mint Magyarország törvényes képviselői ülnek a képviselőházban, s mégis mindent elkövetnek Magyarország ellen, mint ennek megátalkodott ellenségei.

A határőrvidéki, a szerb izgatások, melyek éveken át rendszerré nőtték ki magukat, méltó társukat találták az ország fővárosában.

Ime, Román Sándor országgyülési képviselő szerkeszt egy oláh lapot Budapesten, „Federatiunea“ czim alatt, s ebben oly czikkeket közöl, melyek határozottan a legellenségesebb indulatot, sőt valódi káromlást tartalmaznak hazánk ellen, annyira, hogy ama czikkek hangját kétségtelen lázadásra izgatásnak lehet venni.

Ide igtatjuk a nevezett lap egyik legközelebbi czikkéből a következőket:

„Mi, a világ legbősibb(!) népének utódai, a mai Európa összes lakossága egy harmadrészének törzsorokonai, örökös rabjai lettünk egy maroknyi népnek, mely csak ami erőnk (!)és a mi vagyonunk segélyével kerülte el a halál örvényét, mely már ismételten fenyegette. Most az éhség, a csapások eme legborzasztóbbika kopogtat ajtónkon, és a helyett, hogy a reánk kényszeritett kormány a nép nagy terhein könnyitene, adóvégrehajtókat küld ki szerte az országba, kik a segény embert utolsó léteszközétől megfosztják. Önkény, kényszer és erőszak törvénynyé lettek, és mig mi papiron a magyar állam román polgáraiként szerepelünk, tényleg nem vagyunk egyebek a magyar zsarnokok és despoták nyomorult helótainál. A magyar kormány a legborzasztóbb módon bebizonyitja nekünk, hogy velünk szemben kötelességeket nem, csak jogokat és kiváltságokat ismer. Rendelkezik vagyonunkkal és vérünkkel, elrabolja tőlünk egyéni és nemzeti szabadságunkat, sérti jogainkat és szokásainkat, ránk erőszakolja a magyar nyelvet, és mindezen önkényéből még akkor sem enged, ha minket éhséggel és szükséggel és minden képzelhető nyomorral lát küzdeni. Legfőbb ideje, hogy számot vessünk magunkkal és kérdjük magunktól, vajon mennyire terjedhetnek kötelességeink oly állam irányában, mely velünk szemben semmi kötelezettséget sem akar elismerni?“

Ez őrültséggel határos kifakadások mélyen sértik nemzeti érzésünket, szabadság- és igazságszeretetünket; s mély fájdalommal töltik el keblünket, midőn erőszakról, zsarnokságról nyiltan beszélnek, füleink hallattára s szemeink láttára.

Hiszen maga a tény, hogy igy beszélhetnek, megczáfolja állitásukat, miszerint ők rabszolgáinkul s vértanukul kivánják magukat feltüntetni!

De, ha visszatekintünk a multba: vajon birt-e több joggal a magyar jobbágy, mint a többi nemzetiségü jobbágy, s vajon a magyar nemesség minden kiváltságával nem birtak-e az oláh nemesek?

Azóta pedig, midőn az osztályrendszer átkos intézménye a szabadság szent tüzében hamvadt el. — vajon nincsenek-e az oláhok s a többi más nyelvü honlakos mindazon jogok birtokában, melyek a magyar fajt megilletik?

Vajon a magyar nemzet azért, hogy évszázadokon át, magához elég hütlenül, oly szelid bánásmódban részesitette a külön ajku honlakosokat, aminek alapján ezek maig is képesek lettek saját anyanyelvüket s külön nemzetiségöket megtartani: ily káromlást, ily rágalmazást, ily lázitó kifakadásokat érdemel-e hála fejében?!

S meg kell-e türni továbbra is, hogy hazánk levegőjét sziván, s áldásait élvezvén, tört szurjanak s gyilkot verjenek sziveinkbe?

Hát szabad-e itt, a haza kebelén élőknek „idegen állam“ gyanánt emlegetni e hont, melynek egynek kell lenni és sérthetetlennek?

Mi nem vagyunk az erőszak és megtorlás, a boszupolitika hivei; hanem, midőn nyiltan felemelik ellenünk a gyilkot, hogy kiirtsanak a föld szinéről: föl emelkedünk erőnk érzetében s védnünk kell magunkat a rablógyilkosság ellen.

Ha kormányunk süket a jajkiáltásra, ha behunyja szemeit, midőn szent István koronájának gyöngyeit rablókezekkel tépegetik, szakgatják; ha annyira viszi az engedékenységet, hogy a magyar faj, mely joggal birja, mert vérrel szerezte e hazát, többé nem lehet biztonságban saját hazájában; ha összedugott kézzel nézi, hogy az ország lakosai nyiltan egymás ellen izgatnak, s a békés kifejlődés, az átalakulás, a mivelődés óriási akadályokba ütközik, s ezeket nem igyekszik éltavolitani:

Ugy nemcsak nem felelt meg kötelességének, hanem vétkezik a nemzet ellen, melynek jólétére, szabadságára s biztosságára vonatkozó intézkedéseket elhanyagolja...

Mi nem vagyunk, a mint fönebb is emlitők — a megtorlási politika hivei; hanem mégis azt hiszszük, hogy mind a kormánynak, mind az országgyülésnek nagyon fontolóra kellvennie, hogy vajon az oly catilinai jellemü egyének, — mint a hivatolt lap szerkesztője is. — a kik a haza épsége és fönállása ellen izgatnak, — lehetnek-e az országgyülés tagjai?

S vajon nem kell-e rájok alkalmazni a szigoru szabályt, miszerint idegen érdekek eszközei, mint nyilt ellenségek, az országtanácsházában helyet nem foglalhatnak?!

— **A király** vasárnap reggel fél hét órakor, vejével Lipót herczeggel és számos kisérettel Budapestre érkezett. Az indóháznál Szapáry Gyula gr. belügyminiszter, gr. Szapáry István főispán és Thaisz Elek jelentek meg fogadására. A király a budai várlakban szállt meg és dél. 12 órakor Gödöllőre utazott.

— **A magyar király**, azon alkalomból, hogy mostani gödöllői tartózkodása alatt több udvari vadászat fog tartatni, áttanulmányozta a „vadászati törvényt,“ s elrendelte, hogy azok az udvari vadászatok alkalmával is pontosan megtartassanak.

— **Ghyczy Kalmán Budapesten** van; egyik unokaöccsének betegsége folytán kellett oda mennie.

— **Budaváros képviselőtestülete** azon 25,000 frtot melyet József főherczeg ajándékozott, a budai árvaházi alaphoz csatolta, József főherczeg alapitvány név alatt.

— **A Ludoviceum sorsa** is veszélyben forog a honvédséggel együtt. A honvédtisztképző intézetté alakitott Ludoviceumra nézve oly szabályokat akarnak életbeléptetni, melyek azt eredeti jellegétől megfosztják. Ugy látszik, hogy a honvédelmi miniszter nem ismeri a nemzet iránti kötelmeit, különben a had- és jogtan tanitásának kiküszöbültetését meg nem engedné; mert ez előkészület a szerencsétlen fordulatra, melylyel a Ludoviceum megbuktatása szándékoltatik. Sok mindenért jó volna, ha együtt ülne az országgyülés!

— **A honvédmenház épülete** a legnyomorultabb állapotban van, mint valami koresma. Bizony szégyen a nemzet adományából épült házat ugy elhanyagolni!

— **Budapest** főpolgármesterévé a kormány Ráth Károlyt jelölte ki.

— **„Ami a baloldalon történik“** czim alatt Csávolszky Lajostól 47 lapra terjedő röpirat jelent meg, mely Ghiczy Kálmán 1872-ik évi szeptember 7-iki beszédével főkép Csernátony legujabb nyilatkozatai s nézetei czáfolatával foglalkozik, s erős logikával ostromolja azokat. Eryes helyeket közlendünk belőle. — A röpiratot Aigner Alajos adta ki, s kapható minden könyvárusnál, ára 40 kr; 100 darab 25 ftért kapható.

— **A Dobse cseh László időszakához** rohamosan közeledünk. A pénzkrizis a kincstár állapotára is annyi hatással volt, hogy sok helyen, például Kolozsváron a hivatalnokokat nem képes fizetni az adóhivatal s az urbéri s egyéb értékpapirok szelvényeit nem tudják beváltani, a csendőrség havi részletét 36000 frtot nem fizették ki... Ez állapotot ha egyeseknél fordul elő, ugy hivják, hogy csőd! Kerkápoly ur valóbon jól gazdálkodott!

— **A végvidéki erdőüzlet** tárgyában az alkudozások folyamatban vannak a pénzügyminiszter és a vállalkozók közt; az eddigi 12 éves bérlet 24 évesre fog változtattatni.

— **Egyházi magán kongressusról** beszélnek, mely holnap Egerben Bartakovics requiemje alkalmával tartatnék meg, több egyházi kérdés felett. Jelen lesz a primás és több püspök.

— **A bécsi közkiállitás** fényében sem oly látogatott már, mint a mult hónapban volt. A fejedelmi vendégek mind eltávoztak már Bécsből s a kiállitáson egyelőre semmi nagyobbszerü ünnepély nem lesz. Enuek s a közeledő télnek lehet talán betudni e részvétlenséget.

— **A Bazaine** elleni per tegnapelőtt vette kezdetét Párisban, nagy néptömeg s kiváló érdeklődés k özbejöttével.

Amerika népe.

— Három czikk. —

#) A különbség, mely Európa és Amerika közt van, nem egyéb, mint a két földrész lakosainak egymással homlokegyenest ellenkező jelleme, sajátsága s épen ez az, mit a kivándorlott legelébb észrevehet, ha az arany ország partjain kikötött.

Határozottan nem lehet jellemzeni e népet. A világ minden részéből összesereglett nemzet ez; különböző sajátságokkal, nemzeti jelleg és szokásokkal telepedtek le az uj s szabad haza földén, majd idők multán harczba keveredtek egymással; a nemzetiségi kasztok 1768 junius 4-én a Hudson partjain Saratoga mellett fölbomlottak; a külön nemzetek fiai kezet fogtak egymással s alkottak egy hatalmas dönthetlen szabad köztársaságot, mely daczolni képes és daczolni fog, mig áll, a föld minden absolut hatalom alatt álló államával.

1768. junius 4!

E nap az, melyet a szabad amerikai mint a megváltás örömnapját jegyzette be rövid, de dicső történelme lapjaira. E nap az, melynek évfordulóján az amerikai kezet fog ellenségével, apja gyilkosával, — melyen elfeledi netaláni boldogtalanságát s féktelen örömének a legzajosb tüntetésekben enged szabad kifolyást.

1768. junius 4! E napon termettek az első amerika-köztársasági polgárok, kezökben angol vértől pirosló bárdokkal angol holttestek fölött — — — —

Nagy nap volt ez! Nagy nap azért is, mert miként a különnemzetek olvadtak egy másba, ugy azok sajátságai is egygyé tömörültek s ekkor fejlődött ki a yankee-tipus.

Ez a nemzeti tipus pedig nagygyá tette Amerikát. Nagyratörő szellemekből alakult nemzeti jelleg nem is szülhet egyebet. A porból küzdte föl magát ez állam; eleinte föl sem vették gyarapodását a nagyhatalmak, majd féltékenyek kezdtek lenni. Megkisérlék elbuktatni; késő volt.

A köztársaság fejök fölé nőtt. Fölmagaslott előttük teljes nagyságában, valahányszor szemüket reá vetették s most hatalma tetőpontján áll. Inghatlan, erős a szárazon; győzhetlen a tengeren.

Igy békéje is biztositva. A hol pedig béke uralg, ott a nemzet fejlődése, a kultura előhaladása következmény. S Amerika fokról fokra halad a fejlődés végtelene felé. Óriási léptekkel siet előre a nemzetek élén. Nagyratörő tudományvágya, törhetlen kutató ereje letöri az elmaradottság rideg bástyáit, éveket előz meg, küzd, fárad és siet..... és Európa néhány év mulva elveszti szemei elől.

Igy Amerika. És népei boldegok.

Északamerikában a munka teszi boldoggá a yankee t. Van, ki rájuk fogja, hogy tisztán kincsszomjból dolgoznak. Lehet, de ez nem bün ott, hol a kincsszomj mellett minden, mi nagyszerü, a legmelegebb pártfogásra talál. Hol egy Patti Adél-t egy föllépéséért 80,000 dollárral fizetnek, hol a közoktatásügy budget-je majdnem egyenlő a hadügyivel, hol a müvészetek minden nemének annyi templomot emelnek, — ott nem bün a kincsszomj, de erény!

New York ezernyi gyáraiban, ott hol durva, kieserepedzett kezek gyártják Európa számára mindazt, mit az ipar, az emberi találmány s a szükség létrehozott, ott a füstölgő dübörgő házaink mellett tobb szellem s vajmi gyakran tudományosb müveltség található, mint Páris legelsőbb salonjaiban.

Ez azért van, mert a munka ott nem szégyen, mert a pénzszerzés ott erény s mert ott csak oly embernek van tekintélye, a ki dolgozik.

Dolgozik ott ur és paraszt, férfi és nő, gazdag és szegény, öreg, ifju és gyermek egyiránt, és boldogok mindnyájan abban a tudatban, hogy — yankee-kifejezéssel élve — „hasznossá tették magukat.“ A politikával vajmi keveset törődnek. Ha erről van szó, azt mondja a yankee röviden: „köztársaságban lakom!“

Mit is törődnék a politikával az olyan ember, a ki fel tudja fogni és megtudja becsülni a szabadságot, miért ereszkednék üres politizálásba az oly ember, ki szabad és tudja azt, hogy ő valóban szabad?!

Óh, pedig a yankee nagyon jól tudja mit tesz ez a szó: köztársaság!

Legyen valaki Északamerikában, éljen át ott egy junius 4-két és meg fog róla győződni.

Ritkán imádkozik az amerikai, de az nap imádkozik — a köztársaságért, mindenki.

Ha elmult a „szent nap“, akkor dolgozik, küzd, fárad ujra, szünet nélkül.

Szinházi szemle

Tegnap, (okt. 7-én) szinre került „A **bojsy-i boszorkány**“, vig operette 3 felvonásban; irta Kosztka Károly, forditotta Latabár Endre.

E darab meséjét, miután a közönség azt régibb előadatása után ismeri, szükségtelen elmondanunk. Az előadás kerekded egészet képezett. Együd (Croquerferblank, marquis) ezuttal sokkal otthoniasban találta magát szerepében s különösen ama jelenetben alakitott kitünően, midőn Favorit apródjának (Horváthné) az éji kalandot hazudja. Dalnokiné (De la Roche Melania) remekelt hangjával; némely helyen azonban többet látszik adni a hanghordozás s taglejtésre, mint a mesére s igy sokszor a dallam szövegét ellentéthe hozza a taglejtéssel. Ezt különben muló hibának is lehet venni. Kostümje, mint boszorkány, nem jól volt választva. Fekete fátyolruha sokkal jobb lett volna e czélra. Horváthnét sokkal jobban ismeri a közönség ez esti szerepében, hogysem emlitést tegyünk kedves játékáról. Tóth Soma igen jól személyesitette a korzsmárost; sokat lehet rajta nevetni. Hajnalnak jóakaratulag tanácsoljuk, dogy ne oly mereven hordezza hangját s mozogjon otthoniasban szerepkörében. Azt hiszszük, hogy az este sikerültebben alakithatandott, ha szerepét jobban tudta volna; de meglátszott rajta, hogy nagyon sokszor volt szüksége a sugóra. Igy, mig odafigyelt, hanghordozása észrevétlenül monotonná vált. — Körösi, Folténvi, Dalnoki, Egeniné beleélték magukat szerepeikbe. Közönség igen kevés.

„Forgalmi és tőzsdeválságok“ czim alatt Horn Ede folyó hó 4-én igen érdekes felolvasást tartott az „Unió“ kereskedelmi egyletben. Lapunk szük tere nem engedi, hogy az egészet átvegyük a „Hon“-ból, melyben megjelent, azonban helyén látjuk közleni a következőket:

„Bizonyára, nagyszerü pyramidalis volt terjedelmére és hatására a bécsi krach; de majd hogy gyermekjátéknak tetszik, összehasonlitva a tőzsde rázkódtatással, a mely Franczia országot 1720 ban érte, s a mely második, kiadását elég gyorsan Angolországban, harmadikat Hollandban érte meg. Természetesen az előföltételek is mások voltak. Bármily kolosszális az, a mit Bécs az utóbbi két év alatt alapitásában, kibocsátásában s a hausemüveletekben pordukált, valóban kicsiség ez mind összehasonlitva azzal, mit másfél száz év előtt a skót John Law Párisban létre hozott volt. Ezen idő eseményei, melyek előképét képezik minden agiotagenak s börzekrachnak, méltók arra, hogy még ma is figyelemmel tanulmányoztassanak.

Itéljenek önök. 1718. augusztusában alakit John Law egy tengerentuli vagy nyugoti társulatot az azon időben igen jelentékeny 200 millió livre alaptőkével, mely 200 ezer részvényre, per 500 livre, volt felosztva. 1719. májusában két kis tengertuli társulat beleolvad a nagy társulatba, a mi inkolul szolgál ujabb 50,000 részvény kibocsátására, melyek „leányrészvényeknek („filles“) neveztetnek, 1719. juliusában átveszi a társulat a pénzverés bérletét s ez alkalmul szolgál még ötvenezer részvény — az unokák, petites-filles — kibocsátására, még ugyanazon év szeptember 13-án, az adójövedelmek bérletének átvétele alkalmából, ujabb százezer részvény bocsátatik ki. S mig a leány-részvényekért 10% felpénz kéretett, vagy is 550-en bocsáttatak ki, az „unokák„-nál már 100% — vagyis részvényeknél 1000-livre volt az ár, sőt a 4-ik vagyis szeptemberi kibocsátásánál már 1000% vagyis 500 livres részvényért 1000-l kéretett. S a részvények ez áron oly gyorsan elkeltek, hogy két hét mulva (szept. 28.) ujabb százezer részvény bocsátatott ki, azon egyszerü indokolással: „a közönség vágyakodása az uj részvények után oly nagy, hogy a legutóbb kiadott 100,000 részvény a keresletet nem elégitheti ki. Ugyanaz indokolással következett okt. 2-án ujabb 100,000 s egy pótkibocsátás 24,000 részvény, okt. 4-én. Mind a három kibocsátás, mint az előző, 1000%-el, vagyis 5000 livrevel. Ha e számok még nem széditik el önöket, ugy sziveskedjenek egy kissé számitani s meglátják, hogy John Law Misisippi társulata 1718. augustusától 1719. októberig 14 havi rövid idő alatt, nem kevesebb mint 624,000 részvényt, névszerinti értékben 312 milliót, az emlitett agio folytán pedig nem kevesebbet, mint 1797 és félmilliót csikart ki a közönségtől. Tizennégy hónap alatt 1800 millió kibocsátása és kitünő elhelyezése, bizonyára egy bécsi bank sem volt képes ehez megközelitő eredményt is

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG

Regény négy kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Negyedik rész.

(Folytatás)

A grófné Elviráért küldött, és Gabriella egyedül sétált a nagy tanszobában, melynek ablakai a parkra néztek.

Hirtelen visszatartá lépteit s megállott egy ablaknál.

Egy árny surrant el. Volt az alak mozdulatában olyan, a mi gyanusnak tetszett.

Sajátságos kiváncsisággal követé Gabriella az alakot s egy ajtónál látta megállani, mely egy csigalépcsőhöz vezetett, mit a grófné komornái által használtatott. A sötét nő alak halk kopogást tett, mire az ajtó felnyilt, s ő eltünt rajta.

— Jaquette, gondolá Gabriella. Jaquette! ismétlé egy pillanat mulva. Mily ostoba gondolat! Hisz ő de Maillé marquisnőnél van Párisban. A homály és Grönbek asszony fecsegései annyira felizgatták képzelődésemet, hogy kiáltetsket látok.

Gabriella megcsóválta fejét, mintha az ily gondolatoktól meg akart volna szabadulni, fölment szobájába, hol leült és anyjához irt.

Egy óra mulva azt izente a grófné Gabriellának, hogy a teremben óhajtja látni.

Lilia nagyon halvány volt és szenvedően nézett ki. Látszólagos barátsággal köszönté Gabriellát.

Ámbár Gabriella észrevette, hogy e barátságosság csak mesterkélt, még is elhatározta magát a fiatal leány megmondani, hogy egy árnyat látott sompolyogni a hátulsó bejárásnál Lilia szobáihoz, és hogy volt az árny mozdulatában valami, a mi Jaquettere emlékeztetett, de a mint ezt el akarta mondani, belépett Ernfrid.

Megcsókolta Lilia kezét, s nehány udvarias szóval jegyzé meg, mily örömöt okoz az neki, hogy ujra teljesen javultan láthatja; ez után hallgatva meghajolt Gabriella előtt.

Azon tekintetben, melyet ez utóbbira vetett, volt valami szomoru és szokatlan gyöngéd.

Ezután Elvirával foglalkozott, a ki elébe szaladt s térdére ült.

A gyermek arcza is halvány volt. A másokor öröm sugárzó szemek bágyadtak voltak. Karját atyja nyaka köré fonva s arczát arczához nyomva, mondá:

— Papa, igaz az, hogy az isten engem és téged ki nem állhat?

Lilia összerázkódott s halott halvány lett. Szemrehányó hangon kiáltott rá:

— Elvira!

A leányka karjait szorosabban füzte atyja nyaka körül, s Ernfrid eddig is sötét homloka még sötétebb lett.

— Ki mondta ezt neked? kérdé. Tanitónőd?

— Nem, az én jó barátnőm mindig azt állitja, hogy isten minden jó embert szeret de mama azt szokta mondani, miszerint, téged és engem nem szeret, mivel eretnekek vagyunk. Mi az eretnek, papa?

Elvira elforditá fejét, anyjára nézett s barátságos mosolylyal mondá:

— Mama, nem kell haragudnod Elvirára, mert csak azt akarom, miszerint papa is megmondja neked, hogy isten mindnyájunkat szeret, s akkor nem kell oly sokat sirnod, mint az utóbbi napokban tetted.

A leányka mindkét kezével megsimitá atyja arczát, s folytatá:

— Ez nagy vétek mama előtt, azt tudnod kell. Több napig nem mert enni, hanem térdén feküdt s imádkozott, hogy isten reád és reám ne haragudjék. Most tudni akarja Elvira, valjon mamának éhezni kell-e, hogy isten minket elürjön. Miért ne tenné azt? Hisz Elvira jó, engedelmes és szorgalmas volt. —

Mig a gyermek igy beszélt, Ernfrid arcza görcsösen huzódott össze. Egyike volt a legkeserübb pillanatnak életében. Heves sohaj tört ki kebléből. Erősen szivéhez szoritá a gyermeket. Ezután szokatlanul gyöngéd hangon mondá:

— Gyermekem, anyád beteg volt, s azért sirt. Én érettem és te éretted, nem kell könnyeket ontania. Ha isten szeret valakit, akkor bizonyos, hogy én és te vagyunk azok, a kiket mindnyájunk közt legjobban szeret. Menj most kis leánykám a te jó barátnődhöz, ő jobban megtudja neked mondani, mennyire szereti a legfőbb ur a kis ártatlan gyermekeket.

Ernfrid gyöngéden megcsókolta leányát, s letevé a padlatra; azután felállott, kezet nyujtott Liliának és mondá:

— Barátnőm, a mit Elvira most mondott, kényszerit egy kis beszélgetésre szólitani téged.

— Papa, kiáltá Elvira megrémülve, ne légy haragos mamára!

A leány átkarolá atyját s folytatá: igérd meg, nem leszel rosz Elvira mamájához.

Fenyegető felleg vonult át Ernfrid homlokán.

— Haragosnak kellene lennem? kérdé, s kezét a gyermek fejére tette.

— Nem én reám?

— Menj gyermekem tanitónődhöz! s eltaszitá Elvirát magától.

Lilia felállott s Ernfrid arczán olvasható volt, hogy rögtöni engedelmességet követel.

Lilia azok közé tartozott, kik, ha komolyan kell, nem birnak mások akaratának ellenállani.

Midőn az ajtón mindkettő eltávozott, Elvira sirva vetette magát Gabriella karjaiba s kérdé:

— Jó barátnőm, mond meg, roszat tett Elvira?

— Nem, gyermekem, válaszolt Gabriella, s megcsókolta, mialatt annak izgatott érzelmeit lecsilapitani igyekezett.

Midőn Ernfrid nejével a kis zöld szobában egyedül volt, kétszeresen elzárta az ajtót, hogy senki se háborgassa.

Lilia egy szék karjához támaszkodva, állva maradt.

Épen oly halvány volt, mint Ernfrid, s bár rendesen férje irányában rövid látó volt, most belátta, hogy komolyabb jelenet lesz, mint eddig.

(Folyt. köv.)

produkálni, ha mindjárt a milliókat csak egyszerüen számitjuk is, s nem mérlegeljük. A valódi méltánylás pedig csak igy lehetséges. Ez megmutatná, hogy a viszonyokat s a pénz értéket tekintetben véve, az 1719-ki párizsi 1,800 millió legalább annyi volt, mint 7—8 milliárd Bécsben 1873-ban.

De minél hatalmasabb volt a kezdemény, annál gyorsabb és szörnyübb lőn a bukás. Pedig az 1720. év folyamán minden lehető és lehetetlen megkisértetett, hogy a kártyavár fentartassék. Azt hitték, meglehet a beomlástól védeni, mert a főintézőknek hatalom volt kezökben. Maga John Law főellenőrré vagyis pénzügyminiszterré küzdte fel magát. Benső barátja s legjelentékenyebb érdektársa volt az orleansi herczeg, ki mint regens a kiskoru XV. Lajos helyett teljhatalmat gyakorolt. A jegy-bank, szintén Law teremtménye s eszköze, mely 1719 ben, hogy a részvény szédelgést támogassa, bankjegy-sajtóit lázas tevékenységben müködtette, vagy 2 milliárdnyit forgalomba hozott a bank s a Misisippi vállalattal egy kalap alá vonatott. Hogy a részvényeket, melyek árfolyama (500 l befizetés mellett) 12—15 ezer livre re felerőszakoltatott, a bekövetkezendő gyors eséstől megóvják, azok ára hivatalosan 9000 livre-re határoztatott, s maga a bank-jegyeivel minden felajánlt részvényért ennyit fizetett. Természetes, hogy ezáltal a bankjegyek magok is elveszték értéküket. Hogy ezeket támogassák, a legkeményebb büntetés mellett nemcsak arany és ezüst forgalomba hozatala, hanem egyátalán minden nemes fém birtoklása (még ékszer stb. alakjában is) megtiltatik, minden nemes fémet ki kell a banknak szolgáltatni, a mely „köteles" 5% felpénz mellett, melyet ezüstben kell neki fizetni, bankjegyeket adni érczért. Mindezen erőszakosság daczára sem volt megakadályozható a bankjegyek s részvények teljes elértéktelenülése. Ekkor egy absolut Francziaországban gyakran használt liquidationalis modushoz nyulnak. Egy rendkivüli vizsgáló s büntető biróság küldetik ki, a melyhez be kell szolgáltatni minden részvényt és jegyet; a birtokosok önkényesen különböző kategoriákba osztatnak, az állitólagos utak és módok szerint, a mint a vagyont szerezték, — ehez képest — azután levonások tétetnek, azaz a mindenki által beszolgáltatott értékek egy része hivatalosan elégettetik, valósággal azonban a vizsgáló biró által félretétetik. 511, 009 tulajdonos 2;472,645,181,1. papirértéket nyujtott be igy „ad visa", s a fentebbi rendszabály által az összeg mintegy 771,857,887l-lel megkevesbittetett. A midőn azután a több érték ismét visszaadatott, a megmaradt 1.700 millió leszállittatott névszerinti értékének egy tizedére: a leégett óriás kastély egy hamurakás volt, egyéb semmi.

UJDONSÁGOK.

* **A városi reáliskolába** beiratások iránt már is oly mérvben történnek a jelentkezések, hogy előre látható, mikép az a négy terem, mely az iskola helyiségeül a főiskolában ki van jelölve, nemcsak megtelik, hanem alig lesz elegendő. A helybeli növendékek beiratása rendszerint folyó hó 15 ik napjától kezdve fog eszközöltetni. Vidékiek azonban ez-iránt minden nap jelentkezhetnek. Örömmel tudatjuk, hogy Kollarics elválasztott jeles vegytanár Zürichből már táviratilag értesitette a város polgármesterét, hogy a választást elfogadja, — azonban sajnos, hogy ez iskolai évben, ott az egyetemnél lekötelezteté se miatt, aligha foglalhatja el állását. De az ily kitünő tudós megérdemli, hogy várjunk utána; helye ideiglenesen kellőleg levén betöltendő.

* **Helybeli pénzintézeteink** rohamos keresletnek voltak kitéve a vásár alatt, de a benyujtott váltókat egy tizedrészben sem voltak képesek kielégiteni. Legközelebb részletesebb megjegyzéseket teendünk azon vajudásról, melyben e pénzintézetek folyvást szenvednek; s ha elgondoljuk, hogy folyvást vonják be a pénzt a törlesztések folytán, a pénzkeresleteknek pedig nem képesek megfelelni: az a kérdés merül fel, hogy vajon a közönség mi hasznát veszi jelenleg a tisztán csak nyereményre dolgozó pénzüzleteknek? Azt hiszszük, hogy a pénzintézeteknek is, melyek állása folyvást a közönség részvétére volt eddigelé is utalva, a közönség irányában elutasithatlan kötelességökké vált: gondoskodni a kereslet kielégitése módjairól.

* **Szinpadunkon** holnap „Nem jó a tüzzel játszani", Puttlitz 3 felvonásos vigjátéka kerül szinre. A kik e nagybecsü vigjátékot még nem látták, azoknak nem tudjuk eléggé ajánlani, hogy megtekintsék.

* **A szüretek** a legroszabb eredményt mutatják. Nem is csoda, a szöllő elfagyott. A termés 8—9-ed résznyire olvadt le a rendes terméshez képest. A must ára, öreg csebret véve, 8—10 ft. körül áll. — A tengeriszüret valamivel jobb eredményt mutat bár a termés körülbelől felényi, mint rendesen. Egy szekér tengeri ára 30 zsák körül 45—50 ftra tehető.

* **Helyreigazitás.** A „Debreczen" tegnapi számában két tévedés csuszott be, egyik az, hogy a képezdei igazgatótanár, Joó István beigtatása nem folyó hó 10-én hanem 12-én leend, — a másik pedig az, hogy a főiskolában az előadások nem, mint korábban és tegnap is hirdetve volt, f. hó 9-én, hanem némi épitkezési és terem berendezési hátráltatások miatt f. hó 13-án kezdetnek. — Egyszersmind ezuttal az is köztudomásra hozatik, hogy a tanévet megnyitó, istentisztelet f. hó 11-én fog megtartatni. Debreczen okt. 8 1873. Főiskolai igazgatóság.

* **Átirat érkezett** a büdszentmihályi előjáróságtól városi hatóságunkhoz azirant, hogy ott az országos vásár f. hó 20-án fog megtartatni.

* **A debreczeni első ipartársulati bank** igazgatója, Tömösváry István Budapesten a bank számára viszleszámitolás utján, nagyobb összegre hitelt nyitott s igy a közönség igénye a banknál ezentul teljesen ki lehet elégitve.

* **Tegnapi lapunkban,** az egyházkerületi közgyülés rovata alatt fölemlitett küldöttség, — ugy értesülünk — nem a nép — hanem a középiskolákra vonatkozó tanácskozmányra neveztetett ki.

* **A behivott ujonczok** és más ezredekből áttett katonák elszállásolása most van folyamatban. E hó első 7 napján 881 katona szállásoltatott el.

* **Halálozás** Kos Zsigmondné szül. Lőrinczi Rózsa asszony tegnap délután jobb létre szenderült. Temetése holnap délután 2 órakor lesz a kiscsapóutszai 763 számu háztól. Béke lengjen az elköltözött jó nő porain!

* **Tóth Soma,** szinházunk egyik jeles tagja, tehetősb körökben tánczfanitásra ajánlkozik. Hogy megérdemelt pártfogásban részesitse a közönség, elég tudni róla, hogy az ország minden részében mint kitünő ballettánczost ismerik s hogy a budapesti nemzeti szinháznál ez irányban több mint egy évtizeden át müködött teljes elismerés mellett.

* **Kimutatás** az 1873. évi okt. 8-tól 14-ig megállapitott fontonkinti husárakról. — Piaczutcza: Böszörményi István 1. szék 24 kr. 2. szék 24 kr. Balla Gábor 3. szék 24 kr. Szentessi István 4. szék 24 kr. Nagy Mihály 6. szék 24 kr. Hatvanutcza: Balsai Gábor (Alibánház) 23 kr. Hajdu Gábor 22 kr. Kismesterutcza: Gyarmati János 23 kr. Péterfiau: Farth János 636. sz. 22 kr. Böszörményi István 23 kr. Csapóu: Böszörményi István 23 kr. Rózsatér: Boros László 6. sz. 23 kr. Szentessi István 11. sz. 23 kr. Ifj. Péntek István 6. sz. 24 kr. Bot Lajos 10. sz. 24 kr. Telekiutcza: Faragó János Bodaház 24 krajczár. Szentannau: Szilágyi Gábor 24 kr. Nagyváradutcza 23 kr. Miklósu: Erdei János 23 kr. Debreczen, 1873. okt. 8. Debreczen város kapitányi hivatala.

* **Gyászhir.** Szallár Ferencz városi polgár három hónapos kis leánya Margit tegnap ½ 8 órakor hosszas szenvedés után kimult. Temetése holnap, okt. 9-én délután 2 órakor lesz. Béke lengjen a gyenge bimbó porai felett.

* **Kártyabarlangot** fedezett föl tegnap a rendőrség egy kávéházban. A bünbarlangot többnyire katonák látogatják; tegnap is egy őrmester esett a hazárd játék áldozatául. A tulajdonosan érzékenyen fog büntettetni.

* **A kereskedelmi vasárnapi iskola** folyó hó 12-én délelőtti 10 órakor fog megnyittatni. Figyelmeztetnek a kereskedői testület tagjai, hogy tanonczaikat a megnyitásra s a rendes vasárnapi előadásokra felküldjék.

Fővárosi értesitő

** A fővárosi lóversenyek e hó 17 és 19 ik napjain lesznek.

** Öngyilkosság. Weisz János, pozsonyi születésü vadász tartalékos Ujpesthez közel egy kis erdőben nadrágszijjával egy fára fölakasztotta magát.

** Halálozás a mult hó folyamán 197 volt a fővárosban, született 173 s igy 24-el több halt meg, mint született.

** Hamis pénz. Grósz Lipót, szolga, tegnapelőtt egy hamis 5 forintossal, elzálogositott értékholmit akart kiváltani, de rajta csipték. Börtönben ül.

Délutáni posta.

— A görög királyné inkognitóban Bécsbe érkezett tegnap.

— Darmstadt, október 7. Ma reggel itt és Odenwaldban heves földingás volt. A legmagasabban fekvő vasuti alagutban oly nagy volt a robaj, miszerint azt hitték, hogy a tunnel beomlott.

— New-York, okt. 7. A „Daily Graphie" lap által fölszerelt léggömb tegnap reggel keleti irányban elindult Európa felé a tengeren át.

— Török Péter kassai törvényszéki irnok a debreczeni törvényszék mellé, birósági végrehajtóvá neveztetett ki.

KÖZGAZDASÁG.

Hivatalos árjegyzék 1873. évben. — Dienesi országos vásár alkalmával. 1 pár hizott ökör 350—360 forint. 1 pár hizott tehén 160—170 forint. 1 pár fejős tehén 200—230 frt. 1 pár I-ső rendü jármos ökör 320—350 frt. II od rendü jármos ökör 220—230 frt. III ad rendü jármas ökör 180—200 frt. 1 darab jó igás ló 100—110 frt. 1 darab hizott sertés 150 font szalonnás 60—65 ft. 1 pár féléves sovány süldő 15—18 ft. 1 pár esztendős sovány sertés 25—28 ft. 1 pár két esztendős sovány sertés 40—45 ft. 1 pár anya birka 9—12 ft. 1 pár magyar juh 13—14 ft. 1 pár ürü birka 15—22 forint 1 pár ökör bőr 28—30 ft. 1 pár tehén bőr 18—20 ft. 1 pár ló bőr 7—8 ft. 1 pár juh bőr 2.50—2.60 kr. 1 pár birka-bárány bőr 1.30—1.40 kr. 1 pár magyar-bárány bőr 1.30—1.40 kr. 1 darab ölni való veres borju 10—14 ft. 1 db nyársra való malacz 1.50—1.70 kr. 100 db nyul bőr 32—34 ft. 100 db ökör szarv 55—60 fr. 100 db szaru hegy 4—4.50 kr. 100 db nagyobb gyékény 180—200 fr. 100 db kisebb gyékény 75—80 kr. 1 mázsa sós szalonna 29—31 ft, 1 m. sós háj 34—35 ft, 1 m. juh turó 28—30 ft, 1 m. nyers fagygyu 18—19 ft, 1 m. sonkolyos méz 14—17 ft, 1 m. kender kifésült 35—40 ft, 1 m. kender fésületlen 17—18 ft, 1 mázsa csepü 5—6 fr. 1 m. mont liszt 17.60 kr. 1 m. zsemlye liszt 17.20—16.20 1 m. sárga viaszk 80—90 frt. 1 mázsa. tavalyi gubics 15—16 forint 1 mázsa fosztatlan uj toll 115—120 forint 1 m. ócska toll 20—40 ft. 1 m. pehej uj 190—200 ft. 1 m. pehej ócska 50—60 ft. 1 m. enyv 37—38 ft. 1 m. birka gyapju kétszer nyiró 62—63 ft. 1 m. birka gyapju egyszer nyiró 70—100 ft. 1 m. magyar gyapju mosott 40—43 ft. 1. m. magyar gyapju mosatlan 20—24 ft, 1 m. rongy fekete 4,50—5 frt, 1 m. rongy fehér 6—7 frt, 1. m. lószőr hosszu 125—130 frt, 1 m. lószőr kurta 45—50 ft, 1 m. virágolaj tisztitatlan 22 ft, 1 m. virágolaj tisztitott 24 frt.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLAH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMARI KÁROLY.

Nyilttér.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Holcsi Arnold részére, alperes özv. Gál Istvánné Hegedüs Juliánnától 5000 frt tőke s járuléksi erejéig lefoglalt ingatlanok a megkisérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, azok és pedig

1-ször a debreczeni 3190. sz. tjkvben jegyzett s 5200 frtra becsült 2417. sz. házasielek 1 hold 1250 □ öl külső földével együtt folyó évi **október 29-ik napján,**

2-szor a régi telekkönyv 1800-ik lapján beirt s függő termésével és egy sertés fijadztatóval együtt 1850 frtra becsült halápi 6 boglyás kaszálló folyó évi október 30 ik napján, mindenkor d. u. 3 órakor a tkvi irodában kiküldött végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% a vagyis a házra nézve 520 frt, a kaszállóra nézve pedig 185 frt, a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

A vételár 3 egyenlő reszletben és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 2 hó, a harmadik a leütéstől 4 hó alatt, az árveréstől fogva járó 6% kamatával, fentirt tkvi hatóságnál befizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik. — A többi feltételek a kiküldöttnél és a telek hivatalban megtekinthetők.

Kelt Dabreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. október 3-án tartott üléséből.

Kató István,
jegyző.

617 1—3

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a Püspök Ladányi kir. járásbiróság 3329. számu végzése által özv. Czakó Imréné alperes ellen, Szőke Bálint p. ladányi lakos felp. részére 68 frt. követelés végett elrendelt kielégitési végrehajtás folytán birói lag lefoglalt, s 105 frt. 50 krra becsült jó karban levő épszeti eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a hely szinén, vagyis P.-Ladányon leendő eszközlésére határ időül 1873. évi október hó 13-ik napjának d.e. 10 órája kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. § a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt P.-Ladányon 1873. évi október hó 2. napján.

Ádám Zsigmond,
kiküldött birósági végrehajtó.

614 1—3

Berger Henrik

(Széchenyiutcza 1771. szám alatt.)

jutányoson ajánlja az ispotálytemplom melletti faraktárában mindég készletben tartott különféle minőségü és áru **száraz fiatal**

tüzi-fáját

magyar ölbe rakva, vagy **egy- és kétöles boglyába felvágva** is; ugy szintén jó tölgyből készült mindennemü

haszon-fáját

u. m. **deszkát, négyszegfát,** lépcsőt sarànczot hengert sat.

Megrendeléseket elfogad a tulajdonos saját üzleti helyiségén, és a faraktár felügyelője **a helyszinén.**

585 4—12

HIRDETÉSEK.

A magyar északkeleti

VASUT

1873. február havában érvényben levő

menetrende.

Debreczen-Királyháza-M.-Sziget.

		óra	percz	
Debreczen	indulás	3	12	éjjel,
Szathmár	érkezés	7	48	reggel,
Királyháza	„	10	17	délelőtt,
M.-Sziget	„	1	56	délután.

M.-Sziget-Királyháza-Debrreczen.

M.-Sziget	ind.	1 óra	09 p.	éjjel,
Királyháza	érk.	4 „	10 „	„
Szathmár-németi	„	6 „	31 „	reggel,
Debreczen	„	11 „	50 „	d. e.

Királyháza-Debreczen.

Királyháza	ind.	4 óra	23 p.	d. u.
Szathmár	érk.	6 „	01 „	este,
Debreczen	„	9 „	36 „	„

Debreczen-Királyháza.

Debreczen	indulás	4 „	13 „	d. u.
Szathmár	érk.	7 „	40 „	este,
Királyháza	„	9 „	26 „	„

Szerencs-Királyháza-Debreczen.

Szerencs	ind.	8 óra	55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „	37 „	d. e.
Királyháza	„	4 „	13 „	d. u.
Szathmár	„	6 „	01 „	este,
Debreczen	érk.	9 „	36 „	„

Szerencs-Királyháza-M.-Sziget.

Szerencs	ind.	8 óra	55 p.	reggel,
S.-a.-Ujhely	érk.	10 „	37 „	d. e.
Csap	„	12 „	26 „	d. u.
Bátyu	„	1 „	27 „	„
Királyháza	„	4 „	13 „	„
M.-Sziget	„	7 „	12 „	este

M.-Sziget-Királyháza-Szerencs.

M.-Sziget	indulás	9 óra	31 p.	reggel,
Királyháza	érkezés	12 „	17 „	d. u.
Bátyu	„	3 „	24 „	„
Csap	„	4 „	05 „	„
S.-a.-Ujhely	„	5 „	47 „	„
Szerencs	„	7 „	45 „	este.

Szerencs Királyháza.

Serencs	indulás	3 óra	59 p.	d. u.
S.-a.-Ujhely	érkezés	6 „	02 „	este
Királyháza	„	12 „	10 „	éjjel

Királyháza-Szerencs.

Királyháza	indulás	9 „	43 „	este
S. a.-Ujhely	indulás	3 óra	23 p.	reggel
Szerencs	érkezés	5 „	36 „	„

Bátyu-Munkács.

Bátyu	indulás	3 óra	40 p.	d. u.
Munkács	érkezés	4 „	51 „	„

Munkács-Bátyu.

Munkács	indulás	12 óra	06 p.	délben
Bátyu	érkezés	1 „	17 „	„

Nyiregyháza-Ungvár.

Nyiregyháza	indulás	6 óra	00 p.	reggel
Csap	érkezés	12 „	16 „	délben
Ungvár	„	2 „	04 „	d. u.

Ungvár-Nyiregyháza.

Ungvár	indulás	11 óra	18 p.	d. e.
Csap	érkezés	12 „	36 „	délben
Nyiregyház	„	6 „	26 „	este

Csap-Ungvár.

Csap	indulás	4 óra	35 p.	d. u.
Ungvár	érk.	5 „	53 „	„

Ungvár-Csap.

Ungvár	indulás	2 óra	27 p.	d. u.
Csap	érkezés	3 „	45 „	„

S.-a.-Ujhely-Legenye-Mihályi.

S.-a.-Ujhely	indulás	6 óra	42 p.	este
Legenye-Mihályi	érkezés	7 „	18 „	„

Legenye-Mihályi-S.-a.-Ujhely.

Legenye-Mihályi	indulás	4 óra	51 p.	d. u.
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 „	33 „	„

Budapest, 1873. február hó 7-én.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Holcsy Arnold részére, alperes Pomor Mihálytól 600 afrt s járulékai erejéig lefoglalt 4000 afrtra becsült ingatlanok, u. m. a debreczeni 4113 számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett varga-cserutczai 2335. számu ház, és ennek 1 hold 1.00 négyszeg öl külső földe az első árverésen el nem kelvén, a kitüzött második határidőben u. m. folyó évi október 23-kán d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában kiküldött végrehajtó Vetéssy Mihály által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-ka vagyis 400 frt a venni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzül leteendő.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a bánatpénz betudásával a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hó, a 3-dik a leütéstől 2 hó alatt esedékes 6-os kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnek 1873. szept. 26-án tartott üléséből.

Kató István,
jegyző.

600 2—3

A magyar-német erdőipar egyesület

közzé teszi: hogy **Tokaj** és **Szolnokon** a Sepper és Satori czégtől átvett, s ujjonnan berendezett **gőzfürészeik** folytonos müködésben vannak; ugy e helyeken, valamint a következő állomásokon:

Nyiregyházán, Ujfehértón, Debreczenben, Szerencsen, Miskolczon, Sülyön és Fegyverneken, dusan felszerelt raktáraik megnyittattak.

Felhivatik tehát a t. cz. közönség figyelme arra, hogy e helyeken mindennemü **vágott** és **szálfa-anyagok** eladásra készen állanak, rendkivüli megrendelések pedig gyorsan és pontosan teljesittetnek. E fa-áruk kitünő minősége s a lehető **olcsó árak** minél több megrendelést engedvén remélleni, a t. cz. közönségnek tisztelettel ajánlja.

Huszthon, 1873. szept. 30.

Az igazgatóság.

608 2—6

Arlejtési hirdetés.

A helybeli ref. ápoldai szegények számára, szükséges kenyér és élelem egy évre leendő kiszolgáltatása, mint szinte a szükséges csizmák elkészitése, az intézetben f. hó 11-kén d. u. 3 órakor tartandó bizottmányi ülésben árlejtés utján fog kiadatni. — Debreczen, okt. 8. 1873. Zagyva Imre, isp. felügyelő.

618 1—2

Nyilatkozat.

Kedves kötelességemnek tartom a „Tisza biztositó és jelzálogbanknak köszönetemet nyilvánitani azon eljárásért, hogy az ottan biztositott s megégett cséplőgépemet a legnagyobb megelégedésemre megbecsültette s a megállapitott 1500 frtot minden felszólitás nélkül kifizette, ezen gyors s igazi becsületes eljárásért inditatva érzem magamat, hogy ezen életrevaló intézetet a t. gazda uraknak szives figyelmökbe ajánljam.

Kelt Tisza-Püspöki, 1873. szept. 27.

Előttünk: **Polgár Imre** m. k.

Komlóssy Miklós m. p.
Szabó János m. p.
Kovács Péter m. p.

593 3—3

Haszonbérbe adandó tagositott birtokok.

Biharmegyében N.-Kerekiben a néh. Menszáros Therézia Szilágyi Gáborné után Bay Therézia férjezett Viczián Eleknére fele részben, — másik fele részben pedig Bay Erzsébet még kiskorura szállott tagositott birtok; — mely áll a n.-kereki községháza tőszomszédjában levő lakó udvar ház telekből és 655 hold tagositott külső birtokból, — az 1874. év márcz. 7-től 3 vagy 6 évre;

továbbá a Berettyó völgyön Szalárd és Félegyháza közt, a Jákó Hodosi határban levő 354 hold kiterjedésü tagbirtok az 1874-dik év jan. 1-től 3 vagy 6 évre, haszonbérbe adatnak.

Mindkét birtokra nézve bővebb értesités vehető az alólirottnál — kivel a haszonbéri szerződés is megköthető.

Bay Ferencz,
Nyir Madán, Szabolcsmegyében.

957 3—3

Makk eladás.

Kis-bajomi határon mintegy százhusz drb öreg sertés részére három négy hónapra bő és egészséges tölgy és csermakk van; ezen erdő közepén jó fedeles, erősen keritett akol és bőviz is van; ezen hely Ér-Mihályfalvától négy, Margittától egy és fél mértföld távolban van. Értekezhetni Kis-Bajomban Scheffer Józseffel.

611 2—3

Arverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város részéről ujolag közönségessé tétetik, hogy miután a Vekeri kaszálónak, mely áll 721 hóld szántó és kaszálló földből haszonbérben adás iránt, a f. évi október hó 2 ik napján másodizben kisérlett közönséges árverés, ismét eredmény nélköl maradt: a végett ujabb határ időül, ugyan csak a most folyó október hó 14 dik napjának d. e. 9 órája van a városház nagy tanácstermében kitüzve, s árverési feltételekül vagyonbukott Récsey Lászlóval azon bérlete felett mult 1872 ik évi augusztus 4-én kötött haszonbéri sserződés szolgálván, azon szerződés mind a közlevéltárban, mind a számvevő hizatalnál megtekinthető.

Kelt Debreczen város tanácsának 1873. október 3 án tartott üléséből.

Barcsay István,
kiküldött tanácsnok.

606 2—3

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.